

punkter gældende for så vidt angår folkeskolen og det øvrige tjenestemandsområde, idet statstjenestemandorganisationernes repræsentanter i udvalget har været af den opfattelse, at genbeskæftigelse indenfor deres område vedblivende kun bør finde sted på honorarbasis i overensstemmelse med finansministeriets notat af 9. december 1949, medens repræsentanter for folkeskolen er gået ind for, at genansættelse i denne bør ske på tjenestemandsbasis.

Efter regeringens opfattelse bør en eventuel nyordning af de ved den ekstraordinære tjenestemandstol afskedigede tjenestemænds forhold på ensartet måde omfatte alle de ved domstolen afskedigede tjenestemænd, og da resocialiseringshensynet i første række må anses varetaget, når der åbnes mulighed for vedvarende genbeskæftigelse på rimelige lønvilkår, har man i det foreliggende lovforslag forudsat, at genansættelse af de pågældende ikke finder sted i tjenestemandstilling, men på honorarbasis.

Selvom genansættelse ikke sker i tjenestemandstilling, finder man dog, at der under henvisning til de tidligere omtalte resocialiseringshensyn i forbindelse med de specielle forhold, der i sin tid har ført til afskedigelsen af de heromhandlede tjenestemænd, bør gives dem, der opnår beskæftigelse, en forbedret pensionsmæssig stilling.

Da det imidlertid ofte vil afhænge af tilfældige omstændigheder, såsom den pågældendes alder, uddannelse m. v., om der i det enkelte tilfælde er mulighed for at give en ved tjenestemandstolen afskediget tjenestemand vedvarende beskæftigelse i det offentlige tjeneste, finder man det tillige rimeligt, at der åbnes mulighed for en pensionsmæssig forbedring for den afskedigede tjenestemand, der indenfor en vis frist stiller sig til rådighed for genbeskæftigelse, men hvor denne som følge af særlige forhold ikke bliver etableret.

Det vil i denne henseende være naturligt at forlange, at en afskediget tjenestemand stiller sig til rådighed for beskæftigelse i enhver stilling, som det efter hans uddannelse, alder og helbredstilstand må anses for rimeligt at placere ham i. Den pågældende bør således ikke kunne kræve, at genansættelse finder sted indenfor den styrelse, fra hvilken han er afskediget, i hvilken forbindelse kan henvises til de

vanskeligheder, der indenfor visse styrelsesgrene, som f. eks. forsvaret og politiet, må antages at være forbundet med genbeskæftigelse af de heromhandlede afskedigede tjenestemænd, ligesom det heller ikke kan være afgørende, at beskæftigelsen i forhold til den af den pågældende tidligere beklædte tjenestemandstilling eventuelt ville betyde en forflyttelse af den i grundlovens § 17 nævnte art.

Da en sådan pensionsforbedring ikke bør kunne virke som en mindre rimelig begunstiggelse af navnlig de yngre afskedigede, foreslås pensionsforbedringen etableret som en opsat pensionsordning, således som den f. eks. kendes fra lov nr. 386 af 12. juli 1946 om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v. I overensstemmelse hermed stilles der forslag om, at der fra det tidspunkt, da tjenestemænd normalt har adgang til pension på grund af alder — det 65. år — eller i tilfælde, hvor der er fastsat en lavere aldersgrænse, fra det pågældende tidligere tidspunkt ydes de pågældende den ordinære pension, som de efter deres pensionsalder m. v. ved afskedigelsen fra tjenestemandstillingen ville have været berettiget til. Endvidere kan der på et tidligere tidspunkt ydes en tilsvarende ordinær pension, såfremt vedkommende behørigt dokumenterer svagelighed, ligesom der ved død udbetales sædvanlig enkepension.

Den foreslåede pensionsordning anslås at ville medføre en kapitaliseret merforpligtelse for det offentlige på ca. 6,5 mill. kr., fordelt med ca. 4,1 mill. kr. på staten, 1,1 mill. kr. på folkeskolen og ca. 1,3 mill. kr. på samtlige kommuner.

Såfremt en afskediget tjenestemand efter at have opnået honorarlønnet genbeskæftigelse afskediges på grund af alder eller svagelighed, bør spørgsmålet om en bevilningsmæssig forbedring af hans pensionsforhold kunne tages op til overvejelse, således at der udover den foran nævnte opsatte ordinære pension ydes en supplerende understøttelse, fastsat under hensyntagen bl. a. til karakteren og varigheden af den honorarlønnede beskæftigelse.

Det forudsættes, at honoraret i tilfælde af genbeskæftigelse i det offentlige tjeneste i almindelighed fastsættes således, at det i forbindelse med den eventuelt tilståede pension ikke udgør et større beløb end den